



Geluidsnormen en de preventie van gehoorschade door omgevingslawaai bij jongeren in Vlaanderen

K. Hoppenbrouwers

Published online: 6 September 2018

© Bohn Stafleu van Loghum is een imprint van Springer Media B.V., onderdeel van Springer Nature 2018

Samenvatting Met betrekking tot de blootstelling van jongeren aan omgevingslawaai in Vlaanderen gelden zowel de Europese als Vlaamse regelgeving. In dit artikel wordt de Vlaamse regelgeving met betrekking tot de preventie van lawaai-blootstelling van jongeren aan muziekactiviteiten toegelicht.

Trefwoorden geluidsnormen · regelgeving Europa en Vlaanderen · omgevingslawaai

De Europese regelgeving inzake omgevingslawaai spitst zich toe op lawaai in de ruime omgeving. De richtlijn 2002/49/EG inzake de evaluatie en de beheersing van omgevingslawaai heeft tot doel een grondslag te bieden voor het ontwikkelen van Gemeenschapsmaatregelen om schadelijke effecten en hinder veroorzaakt door omgevingslawaai van belangrijke wegen, spoorwegen, luchthavens en agglomeraties in te perken. Overheidsinstanties bevoegd voor de uitvoering van de richtlijn moeten hiertoe geluidsbelastingkaarten opmaken, actieplannen opstellen en hierover communiceren met de bevolking. Een geluidsbelastingkaart laat de actuele geluidsbelasting zien in de omgeving van belangrijke geluidsbronnen. In het actieplan worden de maatregelen beschreven om de geluidsbelasting te beperken. De bevolking heeft inspraak over de inhoud van de actieplannen. In deze richtlijn worden geen specifieke normen voor maximale geluidsbelasting door omgevingslawaai vooropgesteld [1].

Bijkomend wordt in Vlaamse regelgeving preventie van lawaai-blootstelling van jongeren aan muziekactiviteiten nagestreefd. De Vlaamse minister van Milieu heeft hiertoe geluidsnormen uitgevaardigd die sinds 1 januari 2013 van kracht zijn in Vlaanderen. De regelgeving over het maximale geluidsniveau geldt voor alle muziekactiviteiten die toegankelijk zijn voor publiek en waar elektronisch versterkte muziek wordt gespeeld. Dat wil zeggen dat iedere openbare activiteit met opgenomen muziek (bijvoorbeeld cd's of mp3) of elektronisch versterkte livemuziek (bijvoorbeeld liveoptredens met microfoons, versterkers) onder de regelgeving valt. De geluidsnormen gelden dus voor een café met gewone achtergrondmuziek, een fuif in een zaal of een tent, muziek in een fitnesszaal, een dansvoorstelling, een eefestijn met achtergrondmuziek, een theatervoorstelling met muziek, een optreden in een kleine of grote zaal, een festival in de openlucht. Activiteiten met enkel niet-elektronisch versterkte muziek (bijvoorbeeld fanfare, symfonisch orkest of kamerorkest zonder versterking) vallen niet onder de regelgeving. Dat is ook het geval voor activiteiten die op privédomein worden georganiseerd en niet toegankelijk zijn voor het grote publiek. Bij gedeeltelijke versterking zijn de geluidsnormen wel van toepassing (bijvoorbeeld jazzcombo, semi-akoestische set).

Als het maximumvolume van de muziek nooit hoger is dan 85 dB(A) $L_{Aeq, 15 \text{ min}}$ (dat wil zeggen dat het geluid gedurende 15 minuten wordt gemeten en het gemiddelde over deze periode wordt berekend), dan hoeven organisatoren niets te doen of aan te vragen voor deze activiteit. Vanaf een maximumvolume >85 dB(A) $L_{Aeq, 15 \text{ min}}$ moet toestemming gevraagd worden aan de burgemeester en het college van schepenen van de gemeente waar de muziekactiviteit plaatsvindt. Het maximum geluidsniveau mag echter nooit 100 dB(A) $L_{Aeq, 60 \text{ min}}$ overschrijden. Voor

K. Hoppenbrouwers (✉)
Centrum Omgeving en Gezondheid, Jeugdgezondheidszorg,
Universiteit Leuven, Leuven, België
karel.hoppenbrouwers@kuleuven.be



muziekactiviteiten in een gesloten ruimte geldt een beperking van de frequentie van dergelijke aanvraag. Voor muziekactiviteiten die permanent of zeer vaak op eenzelfde locatie plaatsvinden, gelden strengere regels. In een brochure en een technische handleiding geeft de Vlaamse overheid (departement omgeving) toelichting bij de correcte toepassing van deze regelgeving [2].

Tevens wordt achtergrondinformatie ter beschikking gesteld over het voorkomen van gehoorschade en de preventie ervan, met onder meer educatief materiaal voor het werken rond geluid met jongeren. Informatiebrochures en educatieve pakketten zijn te downloaden van <https://www.lne.be/gehoorschade>.

Literatuur

1. Europese Gemeenschappen. Richtlijn 2002/49/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 juni 2002 inzake de evaluatie en de beheersing van omgevingslawaai. Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen, 189, 12-25. 2002. <https://www.lne.be/europese-richtlijn-omgevingslawaai> (Gecreëerd: 18 jul 2002). Geraadpleegd op 20 juni 2018.
2. Vlaamse overheid. Departement Leefmilieu, Natuur en Energie. Geluidsnormen voor muziekactiviteiten. Wegwijs in de regelgeving vanaf 1 januari 2013. Brussel, oktober 2012. Depotnummer: D/2012/3241/246. 2012. <https://www.lne.be/geluidsnormen-voor-muziekactiviteiten>. Geraadpleegd op 20 juni 2018.

K. Hoppenbrouwers, hoogleraar